

Ю. Є. Кирилов,

д. е. н., професор, професор кафедри публічного управління та адміністрування,
ДВНЗ "Херсонський державний аграрний університет", м. Херсон

ORCID ID: 0000-0001-5061-2644

В. Г. Грановська,

д. е. н., доцент, доцент кафедри готельно-ресторанного та туристичного бізнесу, ДВНЗ
"Херсонський державний аграрний університет", м. Херсон

ORCID ID: 0000-0003-0348-9692

DOI: 10.32702/2306-6806.2019.12.13

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Yu. Kyrylov,

Doctor of Economic Sciences, Professor, Professor of the Department of Public
Management and Administration, Kherson State Agrarian University, Kherson

V. Hranovska,

Doctor of Economic Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department
of Hotel-Restaurant and Tourism Business, Kherson State Agrarian University, Kherson

INVESTMENT MECHANISM FOR GRANTING COMPETITIVENESS OF AGRARIAN ENTERPRISES

У статті розглянуто стратегічні пріоритети інвестиційного забезпечення аграрних підприємств з урахуванням світового досвіду; доведено доцільність впровадження дієвого комплексного механізму інвестування агроформувань з метою зміцнення конкурентоспроможності та економічного зростання, підвищення рівня якості життя сільського населення і його зайнятості, оновлення технічної та матеріально-технологічної бази в сільськогосподарському виробництві. Сформовано пріоритети інвестиційного забезпечення конкурентоспроможності вітчизняних аграрних підприємств за товарним, маркетинговим, торгово-технологічним, управлінським, ринковим та соціально-економічним напрямками. Доведено домінуючий вплив інвестицій на економічне зростання аграрних підприємств, забезпечення ефективного сталого розвитку аграрної сфери, підвищення рівня якості життя сільського населення і його зайнятості, оновлення технічної бази в сільськогосподарському виробництві, зважаючи на це, доцільною є розробка й формування дієвого комплексного механізму інвестування агроформувань для забезпечення їх конкурентоспроможності

Визначено очікуваний ефект реалізації механізму інвестування у сучасному сільському господарстві, а саме: використання розробок аграрної науки, стимулювання зацікавленості агробізнесу у їх впровадженні та фінансової підтримки галузі. Цілями комплексного механізму інвестування агроформувань визначено: управління показниками доходності і ризиків агроінновацій та проектів, що реалізуються аграрними підприємствами; створення прозорих інформаційних потоків, що забезпечуватимуть рівний доступ до інформації обох учасників інвестиційних відносин; системне посилення інвестиційного іміджу агроформувань; чітке визначення стратегічних цілей та напрямів конкурентоспроможного розвитку.

The article considers the strategic priorities of investment support of agricultural enterprises considering the world experience; the expediency of introducing an effective integrated mechanism for investing in agro-formations with the purpose of strengthening competitiveness and economic growth, improving the quality of life of the rural population and its employment, updating the technical and material and technological base in agricultural production has been proved. Priorities of investment provision of competitiveness of domestic agricultural enterprises in commodity, marketing, trade and technological, managerial, market and socio-economic directions have been formed. The dominant influence of investments on the economic growth of agricultural enterprises, ensuring the effective sustainable development of the agricultural sector, improving the quality of life of the rural population and its employment, updating the technical base in agricultural production is proved for their competitiveness.

The expected effect of the implementation of the investment mechanism in modern agriculture is determined, namely, the use of agrarian science developments, stimulation of agribusiness interest in their implementation and financial support to the industry. The objectives of the integrated mechanism of investing in agro-formations are defined management of indicators of profitability and risks of agro-innovations and projects implemented by agricultural enterprises; creation of transparent information flows that will provide equal access to information of both participants of investment relations; systematic strengthening of the investment image of agricultural companies; clear definition of strategic goals and directions of competitive development.

Ключові слова: аграрні підприємства, інвестиції, інвестиційний механізм, інновації, конкурентоспроможність, система управління, стратегія підприємства, управління підприємствами.

Key words: agrarian enterprises, investment, investment mechanism, innovations, competitiveness, management system, enterprise strategy, enterprise management.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Конкуренція в аграрному секторі на сьогодні є одним із постійно діючих чинників розвитку сільськогосподарських підприємств. Конкурентне середовище характеризується своєю мінливістю, стахостичністю та наявністю сталих біфуркацій, що стимулюють агровиробників до пошуку та впровадження нових механізмів конкурентоспроможного розвитку. Інвестиційний механізм відіграє провідну роль при формуванні конкурентних стратегій, стимулює активізацію інноваційної активності, прискорює реагування на зміни кон'юнктури ринку та своєчасність провадження відповідних структурних змін у виробничій політиці, дозволяє формувати нові підходи у системі управління аграрних підприємств.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Питанням формування механізмів управління аграрними підприємствами присвячено наукові дослідження провідних українських науковців-економістів в аграрній сфері: В. Білошапки, О. Величка, І. Вініченка, О. Гудзинського, Н. Демчук, О. Єрмакова, Л. Катан, Ю. Кирилова, Ю. Лупенка, М. Маліка, О. Скидана, О. Чернеги та ін.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою дослідження є обґрунтування доцільності впровадження дієвого комплексного механізму інвестування агроформувань з метою зміцнення їх конкурентоспроможності.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

На сучасному етапі від фінансово-кредитного й інвестиційного механізму значною мірою залежить відновлення і зростання виробничого капіталу, підвищення рівня виробництва та конкурентоспроможності продукції, вирішення всього спектру соціально-економіч-

них проблем галузі. Економічний механізм підтримки в розвинутих країнах світу сільського господарства передбачає субсидування держави в обсязі 20—80 % вартості виробленої аграрної продукції. Так, наприклад, у США федеральні бюджетні асигнування на сільське господарство виділяються у вигляді прямих грошових виплат, пільгових кредитів, безвідсоткових позик, безповоротних платежів. Фермерам надаються податкові пільги на інвестиції, пролонгація платежів за кредитами. У Німеччині стимулюється виробництво екологічної чистої продукції. Фермам, що ведуть альтернативне землеробство, належить 3,7 % сільгоспугідь країни і вони отримують 200 євро/га прямих виплат у рік. Державна політика у сфері кредитного забезпечення сільського господарства серед інших заходів передбачає пом'якшення умов одержання кредитних ресурсів. З метою стабілізації фінансового становища господарств у країнах заходу було розроблено і реалізовано кредитні програми для аграрної сфери. Цими програмами передбачалося покращити систему кредитування власників ферм та їхніх об'єднань на основі залучення фермерських кооперативів і кооперативних банків, коштів компаній і фірм, що працюють в аграрному бізнесу [5].

Основними напрямками інвестування у провідних країнах світу є: придбання сільськогосподарської техніки, впровадження інноваційних технологій виробництва, що передбачають ресурсозбереження та екологічність, модернізація сільського господарства, яка буде одним із чинників пропонування ринку одним із чинників пропонування ринку конкурентоспроможності продукції. З цією метою кредитною політикою західних держав передбачено пільгові умови кредитування, а саме: відсоткова кредитна ставка від 3 до 9 %, для кооперативів пільгова кредитна ставка коливається від 4 до 4.4 %. Крім того, у США, наприклад, фермерам що постраждали від стихійних лих, надаються пільгові кредити для відшкодування збитків у галузі тваринництва і рослинництва, а також за втрачений сільськогосподарський інвентар та інше майно [3].

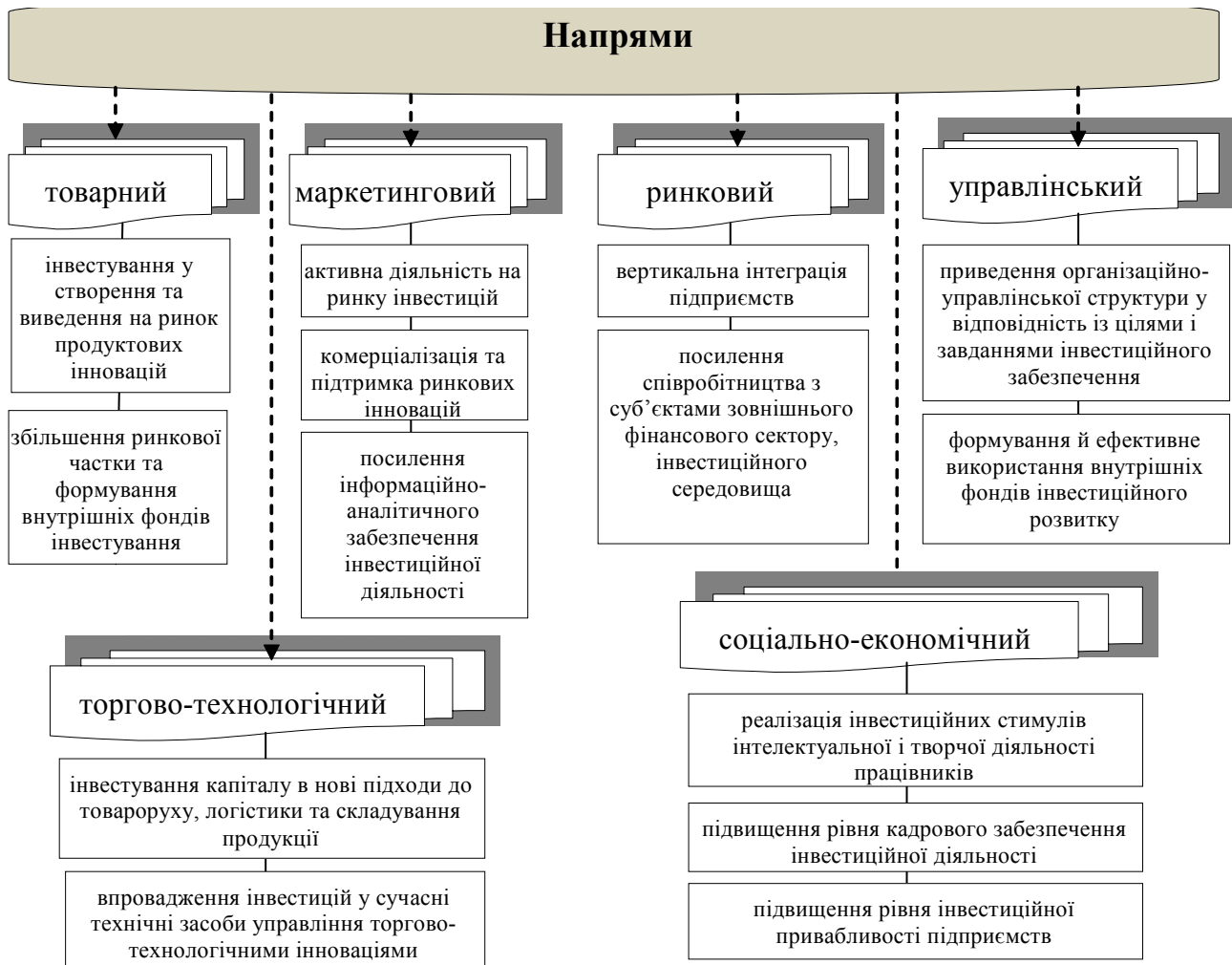

Рис. 1. Стратегічні пріоритети розвитку інвестиційного забезпечення аграрних підприємств за функціональними складовими

Джерело: сформовано авторами.

Одним із напрямів активізації інвестиційної діяльності в сільському господарстві за кордоном є механізм оподаткування, який включає: податки на прибуток (чистий дохід) корпорацій; нерухомість, зокрема землю; капітал, що інвестується, або приріст основного капіталу; додану вартість; соціальне страхування найманої робочої сили; акцизи. На податки пересічний фермер США відраховує 2,5—3% від усіх своїх витрат. Основними вважаються податки з прибутку і з нерухомості. Такий механізм оподаткування пов'язаний із наданням широкого спектру пільг. Особи, що відкривають нове виробництво в Єгипті, на 10 років звільнюються від сплати податків. У переважній більшості країн законодавчо дозволено використовувати землю як кредитне забезпечення або заставу для отримання кредиту. За даними Європейської іпотечної федерації, сумарна вартість кредитів, що діють, під заставу нерухомості в Європі 3,4 трлн євро, або 40% усіх банківських активів. Світова практика свідчить про те, що система поєднання банківських і земельних капіталів виробила особливі фінансово-кредитні інститути. Сюди можна включити земельні банки, сільськогосподарські та комерційні банки, товарно-кредитні корпорації, асоціації виробничого кредиту, адміністрації у справах фермерів, небанківські кредитні організації (іпотечні агентства). Як інструменти державної політики та регулювання цін у зарубіжних країнах реалізуються також програми, які мають на меті пряму підтримку доходів фермерів, зокрема програми компенсаційних платежів, гнучких виробничих контрактів, страхування. Програма компенсаційних платежів сприяла підвищенню доходів вироб-

ників, захистивши їх від непередбачених коливань кон'юнктури ринку [2]. Особливі методи підтримки доходів, розроблені Євросоюзом, передбачають високі ціни на продовольство, вироблене в країнах Співдружності, а надлишкові запаси продовольства продаються іншими країнами світу за цінами, нижчими ніж на світовому ринку.

Урахування та адаптація світового досвіду дозволяє формувати пріоритети інвестиційного забезпечення конкурентоспроможності вітчизняних аграрних підприємств та здійснювати його за товарним, маркетинговим, торгово-технологічним, управлінським, ринковим та соціально-економічним напрямками (рис. 1).

Для нарощування потенціалу збільшення обсягів інвестиційного забезпечення аграрних підприємств необхідно залучати інвестиції з внутрішніх (прибуток, амортизаційні відрахування, страхові відшкодування, іммобілізовані оборотні активи, внутрішні фінансові зобов'язання) та зовнішніх (банківські та бюджетні кредити, недержавні інвестиційні інституції, пайові, безоплатні та благодійні внески, гранти) джерел.

Джерела інвестиційних ресурсів для аграрних підприємств доцільно розподілити на внутрішні та зовнішні. До внутрішніх джерел інвестиційного забезпечення розвитку інноваційного потенціалу агроформувань варто віднести кошти місцевого бюджету, власні кошти підприємств, амортизаційні відрахування, лізинг. До зовнішніх джерел належать централізовані державні кошти та прямі іноземні інвестиції.

Здійснення інноваційного процесу забезпечується надходження коштів з різних джерел. Інвестиційним

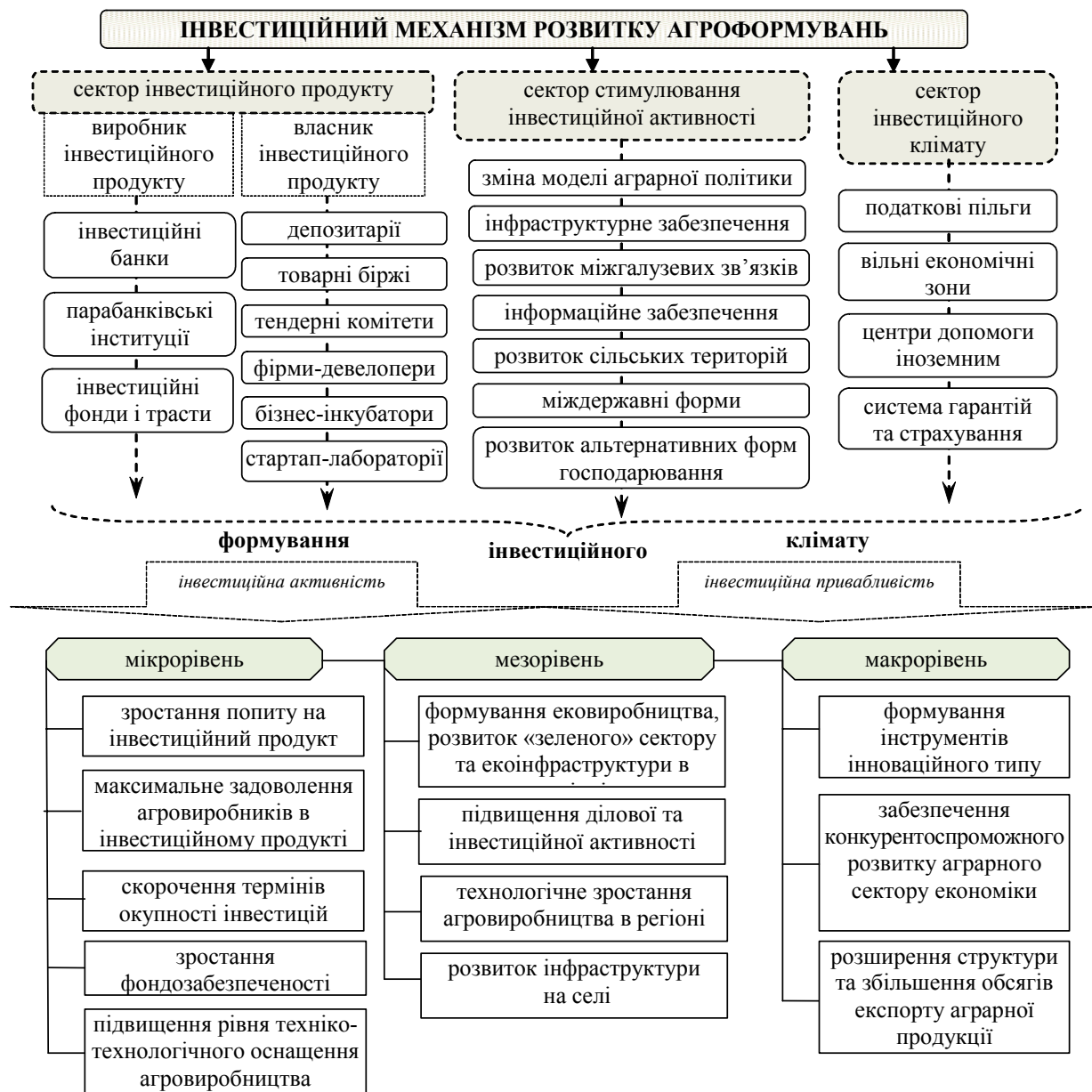

Рис. 2. Комплексний механізм інвестування вітчизняних агроформувань

Джерело: сформовано авторами.

джерелом можуть бути власні фінансові ресурси аграрних підприємств, кошти юридичних і фізичних осіб, державних кредитних організацій, міських бюджетних організацій, тощо. Основним джерелом фінансування нині залишаються власні кошти. За відсутності механізму залучення їх в інноваційну сферу економічний ріст аграрних підприємств неможливий. Тому існує потреба створення на регіональному рівні системи стимулів, щоб використання нових технологій стало економічно вигідним для підприємств аграрної сфери. Підвищення фінансової самостійності аграрних підприємств, що визначає фінансову самодостатність, можливе на основі зниження податкового навантаження на господарюючих суб'єктів, широкого запровадження прискореної амортизації активної частини основних фондів, реорганізації системи оплати праці та інших заходів. Адже якщо кошти місцевих бюджетів не є достатніми, щоб надавати фінансову допомогу розвитку інноваційного потенціалу аграрного підприємства, держава та місцева влада повинні сприяти та заохочувати господарських суб'єктів до нагромадження, а не споживання власного фінансового потенціалу [1].

Серед власних джерел фінансових ресурсів підприємства вагомим резервом є становлять амортизаційні відрахування підприємств. В економічно розвинених країнах вони як важливе джерело фінансування становлять близько 40 % від загального обсягу поточних і капітальних витрат аграрних підприємств з позабюджетних джерел. В Україні цей показник коливається на рівні 10—15 % (залежно від галузей і виробництв). Це призводить до обмеженості інвестиційних ресурсів агроформувань [6].

В умовах розвинутих ринкових відносин важливим джерелом інвестиційного забезпечення розвитку аграрних підприємств є лізинг. Він є довгостроковою орендою машин, обладнання, транспортних засобів, виробничих споруд тощо на підставі договору між орендодавцем і орендарем. За рахунок лізингу орендар має можливість використовувати нову техніку не витрачаючи одразу значну суму коштів. Лізингові угоди можуть бути багатоваріантними за передбаченими умовами щодо інвестиційної складової. Тому особливістю інвестування в сільське господарство є постійна потреба вкладень у виробничі процеси за сезонної нерівномірності надходжень доходів від організаційно-економічної діяль-

ності. За такої умови постає необхідність використання різних форм інвестицій у виробництво.

Проте вкладаючи свої кошти, закордонні інвестори мають на меті окупити їх та одержати прибуток, сподіваючись, що величина інвестованих фінансових ресурсів з часом зросте і перевищить суму первинних вкладень. Інвестиції варто залучати у всі сфери виробництва, але залежно від рівня інноваційного потенціалу та конкурентоспроможності їх обсяг та спрямування можуть бути різними. Так, для аграрної сфери економіки із низьким рівнем інноваційного потенціалу та конкурентоспроможності кошти слід вкладати в структурну перебудову економіки підприємств, що дасть змогу стабілізувати фінансово-економічний стан та відповідно сформувати інноваційний потенціал і конкурентні переваги суб'єкта господарювання. Для аграрної сфери економіки із середнім рівнем інноваційного потенціалу та конкурентоспроможності інвестиції варто спрямовувати в ті види економічної діяльності, які дадуть змогу в найкоротший термін створити інноваційний продукт та забезпечити конкурентоспроможність підприємства. Для аграрної сфери економіки із високим рівнем інноваційного потенціалу та конкурентоспроможності інвестиції варто спрямовувати в експортоорієнтовані та наукомісткі галузі задля підвищення рівня конкурентоспроможності й досягнення конкурентних переваг на світових ринках. Тому на державному рівні варто створити умови, за яких регіон мав би реальний доступ до інвестиційних ресурсів і на конкурсних пропонував реальні проекти, спрямовані на ефективне використання та розвиток інноваційного потенціалу аграрних підприємств. Більшість інвестицій в Україні припадають на агросферу завдяки високому її потенціалу. Україна вже вийшла на лідируючі позиції у світі з виробництва й експорту багатьох продуктів, і це за меншої ефективності та врожайності, порівняно з деякими країнами світу.

Інвестиційний механізм виступає рушійним елементом інвестиційної діяльності аграрних формувань. Виходячи з визначення, що механізм — це алгоритм процесу, вважаємо за доцільне покласти в основу інвестиційного механізму його стадії, які і визначають першочерговість виконання завдань. Напрямок інвестиційного процесу визначає інвестиційна політика, формуючи механізм здійснення інвестицій та передбачаючи предмет та термін інвестування, джерела коштів та ефективність їх окупності. Основними напрямками інвестиційної політики можуть бути такі: забезпечення високих темпів економічного розвитку підприємства за рахунок ефективної інвестиційної діяльності; максимізація доходів від інвестиційної діяльності; мінімізація ризиків, які виникають в інвестиційній діяльності. Якщо інвестиційна діяльність — це складова економічної діяльності підприємства, то як і будь-який інший бізнес-процес вона потребує визначення організаційно-економічних методів і форм управління всіма стадіями інвестиційних процесів на рівні підприємства, а отже використання інвестиційного механізму [7].

Визначаючи домінуючий вплив інвестицій на економічне зростання аграрних підприємств, забезпечення ефективного сталого розвитку аграрної сфери, підвищення рівня якості життя сільського населення і його зайнятості, оновлення технічної бази в сільськогосподарському виробництві, доцільною є розробка й формування дієвого комплексного механізму інвестування агроформувань (рис. 2) для забезпечення їх конкурентоспроможності.

Цей механізм у сучасному сільському господарстві дозволить досягти високих результатів господарювання взаємовигідно поєднавши важливі складові: використання розробок аграрної науки, стимулювання зацікавленості агробізнесу у їх впровадженні та фінансової підтримки галузі. Одним із основних елементів комплексного механізму інвестування агроформувань слід вва-

жати активний розвиток бізнес-інкубаторів, фондів і стартап-лабораторій. Як складова механізму інвестування, ця форма дозволить забезпечити трансформування інновацій у виробництво та реальний сектор економіки, прискорити технологічне зростання суб'єктів господарювання на селі. Очікуваним ефектом від розвитку стартапів є нарощування обсягів залучення іноземного капіталу в національну економіку. Також це диверсифікація сфер впровадження інноваційного продукту. Продукт стартап-проекту можна використовувати як у традиційному чи великотоварному виробництві, так і для унікальних або експериментальних видів сільськогосподарської продукції.

До цілей комплексного механізму інвестування агроформувань нами віднесено: управління показниками доходності і ризиків агроінновацій та проектів, що реалізуються аграрними підприємствами; створення прозорих інформаційних потоків, що забезпечуватимуть рівний доступ до інформації обох учасників інвестиційних відносин; системне посилення інвестиційного іміджу агроформувань; чітке визначення стратегічних цілей та напрямів конкурентоспроможного розвитку.

Окрім цього, функціональність та ефективність даного механізму залежатиме від узгодженості його складових та дієвості їх взаємодії із зовнішнім середовищем. Інвестиційне забезпечення підприємства аграрного сектору має передбачити й задовольняти необхідність оновлення його технічного парку, запровадження новітніх ресурсозберігаючих технологій виробництва сільськогосподарської продукції та зберігання з акцентом на збереженні навколишнього природного середовища. Слід орієнтуватися на положення європейських стандартів, в яких прописано суворі вимоги щодо зменшення впливу антропогенної діяльності на довкілля в частині зменшення забруднення атмосферного повітря шкідливими викидами. Саме цей напрям має бути передбачений як надзвичайно важливий в інвестиційному забезпеченні конкурентоспроможності діяльності аграрних підприємств. Важливим під час забезпечення сільгоспвиробників довгостроковим інвестиційним ресурсом є можливість диверсифікувати виробництво та освоювати нові напрями господарювання, відійти від домінування технічних культур у структурі товарної продукції, активізувати розвиток тваринництва та переробної галузі, сільського будівництва.

У сфері інформаційного забезпечення комплексного механізму інвестування агроформувань необхідно: системно акумулювати інформацію міжгалузевого характеру з метою пошуку оптимальних джерел інвестиційного забезпечення та вивчення практики інших підприємств; здійснювати моніторинг та адаптувати іноземний досвід інвестування аграрних проектів до національних економічних умов; здійснювати огляд звітів міжнародних організацій та рейтингових агенцій у сфері інноваційного розвитку аграрних підприємств.

Найважливішими атрибутами цього механізму вважаємо: конкретизацію плану розвитку аграрного підприємства на основі визначення пріоритетних напрямів конкурентоспроможного розвитку у формі реалізації проектів із модернізації, реконструкції та технічного переоснащення підприємства з метою забезпечення його конкурентного функціонування; підтримку відповідного внутрішнього середовища діяльності підприємства на основі систематичного моніторингу інвестиційних ризиків з метою своєчасного їх попередження та мінімізації впливу.

ВИСНОВКИ

Механізми інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку мають на меті залучення інвестиційних фінансових ресурсів для ефективного їх застосу-

вання, щоб аграрні підприємства позиціонували себе на ринку як конкурентоспроможні. Кожне агроформування залежно від особливостей його розвитку використовує прийнятний для нього механізм інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку, що може будуватися на принципах територіального самоврядування або самофінансування. Цей механізм на основі впровадження інновацій матиме такі складові: вибір пріоритетних напрямів інвестиційного забезпечення; визначення джерел інвестування; вибір інвестора; визначення інструментів інвестиційного забезпечення; прогнозування обсягів інвестування на новий період з аналізом ефективності попереднього. До інвестиційних конкурентних переваг, що є основою функціонування цього механізму, нами віднесено недорогу робочу силу, вигідну ціну активів, взятий курс на дерегуляцію та сприяння притоку іноземного капіталу. Очікувані вигоди мають довгострокову перспективу та поки що не призвели до суттєвого підвищення інвестиційної привабливості аграрних підприємств. Успішність функціонування інвестиційного механізму забезпечення конкурентоспроможності безпосередньо залежить від вдалого поєднання інфраструктури для інвестицій та створення іміджевої складової аграрного бізнесу, формування точок зростання, що є привабливими для інвесторів, усунення гальмівних моментів у регулюванні взаємодії інвесторів та українських компаній. Основними мотиваторами агроінвестицій є: бажання доступу до найкращих ділянок землі, підвищення капіталізації, диверсифікація інвестиційного портфелю за рахунок вкладень в аграрний сектор за зниження віддачі від інших секторів тощо. Водночас важливою є роль держави в регулюванні відносин у інвестиційному середовищі, яке характеризується нерівністю доступу аграрних підприємств до ринків, кредитних ресурсів, інновацій та технологій.

Запропонований механізм у сучасному сільському господарстві дозволить досягти високих результатів господарювання взаємовигідно поєднавши важливі складові: використання розробок аграрної науки, стимулювання зацікавленості агробізнесу у їх впровадженні та фінансової підтримки галузі.

Література:

1. Агробізнес України [Електронний ресурс] // Інфографічний довідник. — Режим доступу: http://agrex.gov.ua/wpcontent/uploads/Infografika_silskogogospodarstvaUkrainividBakerTillytaLatifundist.pdf
2. Алейнікова О.В. Зарубіжний досвід державного регулювання розвитку АПК // Інвестиції: практика та досвід. — 2011. — № 16. — С. 131—136.
3. Грановська В.Г., Крикунова В.М. Організаційні трансформації в аграрному секторі економіки України // Економіка АПК. — 2018. — № 3 — С. 63—74.
4. Демчук Н.І., Кисельова М.С. Інвестиційне забезпечення сільськогосподарських підприємств // Агросвіт. — 2016. — № 24. — С. 21—26.
5. Єрмаков О.Ю., Новак І.М. Методологічні засади формування альтернативних механізмів інвестування аграрного сектору економіки України // Економіка АПК. — 2017. — № 8. — С. 48.
6. Кирилов Ю.Є. Концептуальні засади конкурентоспроможного розвитку аграрного сектору економіки України в умовах глобалізації / Ю.Є. Кирилов. — Херсон: ОЛДІ-ПЛЮС, 2015. — 420 с.
7. Манаєнко І.М. Інвестиційне забезпечення інноваційного розвитку підприємств електроенергетики: монографія / Київ: НТУУ "КПІ", 2016. — 157 с.

References:

1. Agribusiness of Ukraine (2019), "Agribusiness of Ukraine", available at: <http://agrex.gov.ua/wpcontent/uploads/InfografikasilskogogospodarstvaUkrainividBakerTillytaLatifundist.pdf> (Accessed 10 Nov 2019).

2. Alejnikova, O.V. (2011), "Foreign experience of state regulation of agribusiness development", *Investytsii: praktyka ta dosvid*, vol. 16, pp. 131—136.

3. Hranov's'ka, V.H. and Krykunova, V.M. (2018), "Organizational transformations in the agrarian sector of the Ukrainian economy", *Ekonomika APK*, vol. 3, pp. 63—74.

4. Demchuk, N.I. and Kysel'ova, M.S. (2016), "Investment support of agricultural enterprises", *Ahrosvit*, vol. 24, pp. 21—26.

5. Yermakov, O.Yu. and Novak, I.M. (2017), "Methodological principles of formation of alternative investment mechanisms of the agrarian sector of Ukrainian economy", *Ekonomika APK*, vol. 8, pp. 48.

6. Kyrylov, Yu.Ye. (2015), *Kontseptual'ni zasady konkurentospromozhnoho rozvytku ahrarnoho sektoru ekonomiky Ukrainy v umovakh hlobalizatsii* [Conceptual principles of competitive development of agrarian sector of economy of Ukraine in the conditions of globalization], OLDI-PLYUS, Kherson, Ukraine.

7. Manaienko, I.M. (2016), *Investytsijne zabezpechennia innovatsijnoho rozvytku pidpryemstv elektroenerhetyky* [Investment support for innovative development of electric power companies], NTUU "KPI", Kyiv, Ukraine.

Стаття надійшла до редакції 28.11.2019 р.

www.agrosvit.info
Передплатний індекс: 23847

Виходить 24 рази на рік

Журнал включено до переліку наукових фахових видань України з ЕКОНОМІЧНИХ НАУК (Категорія «Б»)

Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292